

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ห้องสมุดสถาบันการศึกษาเป็นแหล่งสารนิเทศหลักของการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการแสวงหาสารนิเทศของนักศึกษา เพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียน การศึกษาค้นคว้าวิจัย จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสวงหาสารนิเทศของนักศึกษาในประเทศไทย พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้บัตรรายการ รองลงมา คือการเดินหาหนังสือตามชั้น และตามโต๊ะ (อัญชติ บุญญาบุญถ, 2536 ; ทิมพา อินแบน, 2528) นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้บัตรรายการของนักศึกษาในห้องสมุดมหาวิทยาลัยหลายแห่ง เช่น ศรีพันธุ์ พิพัฒน์พันธุ์ (2528) ศึกษาการใช้บัตรรายการในห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ใช้บัตรเรื่องในการค้นเรื่อง ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาโท มักมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการ ใช้บัตรเรื่อง บัตรผู้แต่งและบัตรชื่อเรื่องในอัตราที่ไม่แตกต่างกัน นางเยาว์ ศรีพรมสุข (2528) ศึกษาการใช้บัตรรายการของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ (77.59 %) ใช้บัตรรายการประเภทบัตรเรื่องมากกว่าบัตรประเภทอื่นๆ นักศึกษาส่วนน้อย (22.41 %) ไม่ใช้บัตรรายการเพราะทราบสถานที่เก็บสิ่งพิมพ์ที่ต้องการแล้ว และคิดว่า การค้นที่ชั้นหนังสือเป็นวิธีที่ง่ายกว่าการค้นโดยใช้บัตรรายการ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการค้นโดยใช้บัตรรายการของผู้ใช้ในด้านต่างประเทศ เช่น Krikelas 1972 ; Lipetz 1970 ; Lancaster 1993 ได้ผลสรุปว่าสามารถจำแนกประเภทการค้นได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การค้นแบบที่รู้รายการ (known item search) เป็นการค้นโดยอาจรู้ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง หรือชื่อบรรณาธิการแล้วนำมาใช้ค้น
2. การค้นเรื่อง (subject search) เป็นการค้นที่ดูว่าห้องสมุดมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการหรือไม่

จากการศึกษาการใช้บัตรรายการในห้องสมุดมหาวิทยาลัยหลายแห่งในต่างประเทศ เช่นที่ มหาวิทยาลัย Wollongong ในประเทศออสเตรเลีย (Hunter อ้างถึงใน Crawford, 1988) และที่ มหาวิทยาลัย Utah โดย Broadbent (1984) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้บัตรเรื่อง นอกจากนี้ Hancock (1987) กล่าวว่าผลของการศึกษาการใช้บัตรรายการที่ผ่านมาพบว่าความแตกต่างระหว่างการค้นแบบที่รู้รายการกับการค้นเรื่องมีผลที่ไม่ชัดเจน เช่น การศึกษาที่มหาวิทยาลัย Yale โดย Lipetz (1972) พบว่า การค้นเรื่องโดยใช้บัตรเรื่องสามารถใช้หาหนังสือเฉพาะเล่มได้เช่นกัน ความสำคัญอยู่ที่การค้นทั้ง 2 ประเภทเป็นวิธีการเข้าถึงสารนิเทศที่สะดวกเท่านั้น และที่ มหาวิทยาลัย Michigan โดย Kochen (อ้างถึงใน Hancock, 1987) พบว่า ความล้มเหลวจากการค้นแบบรู้รายการนำไปสู่การค้นเรื่อง ซึ่งภายหลังส่งผลให้มีการค้นที่ชั้นหนังสือมากขึ้น ดังนั้น Hancock (1987) จึงได้ศึกษาในแนวที่ให้ความสำคัญของการค้นเรื่อง และพฤติกรรมของผู้ใช้ในกระบวนการสืบค้น ทั้งการค้นที่รู้บัตรรายการและที่ชั้นหนังสือโดยศึกษาที่ City University กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่าผู้ใช้ปรับปรุงการค้นอยู่เสมอในระหว่างการค้น โดยการใช้เครื่องมือช่วยค้นต่างๆ เช่น วรรณิ การจัดหมวดหมู่ และตัวเล่มหนังสือ และพบข้อสังเกตว่าอุปสรรคของการค้นเรื่อง คือ ภาษาวรรณิที่ห้องสมุดใช้ การจัดหมวดหมู่ และชื่อเรื่องของหนังสือจากตัวเล่มไม่สัมพันธ์กัน ทำให้การเข้าถึงสารนิเทศลดลง

สำหรับการค้นที่ชั้นหนังสือ Hermer (1968) สรุปว่าเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ผู้ใช้ห้องสมุดนิยมใช้รองลงมาจากการใช้บัตรรายการ เพราะวิธีนี้เป็นวิธีที่สะดวกต่อการใช้ค้นหาแหล่งที่เก็บของหนังสือในห้องสมุด และมักจะเดินตรงไปที่ชั้นที่ต้องการมากกว่าการเดินสำรวจไปรอบๆ ทั้งนี้เป็นผลจากการที่ห้องสมุดจัดหมวดหมู่หนังสือตามเนื้อหาอยู่แล้ว และง่ายต่อการเข้าถึง Atkinson (อ้างถึงใน LeBlanc, 1995) ให้ข้อสังเกตว่า การค้นที่ชั้นหนังสือเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของการค้นหาสารนิเทศ ไม่ว่าจะเป็นการค้นแบบรู้รายการ หรือการค้นเรื่องก็ตาม Losee (อ้างถึงใน LeBlanc, 1995) ได้สังเกตพบว่าผู้ใช้ที่มีประสบการณ์การใช้ห้องสมุดส่วนใหญ่จะค้นเรื่องโดยมองหาเลขเรียกหนังสือที่แตกต่างกันภายใต้หัวเรื่องเดียวกัน แล้วนำไปสู่การค้นหาที่ชั้นหนังสือที่มีเลขหมู่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ Mann (อ้างถึงใน LeBlanc, 1995) ได้ให้ความคิดเห็นว่าการจัดชั้นหนังสือตามหมวดหมู่ ซึ่งเป็นการจัดตามเนื้อหาสาระของหนังสือช่วยให้ผู้ใช้สามารถพบเอกสารที่ต้องการได้โดยบังเอิญ หรือจากการคาดเดาซึ่งเป็นการเข้าถึงสารนิเทศจากตัวเล่มหนังสือโดยตรงถึงแม้ว่าผู้ใช้นิยมใช้การค้นที่ชั้นหนังสือก็ตาม แต่จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัย Cambridge โดย Urquhart และ Schofield (1972) พบว่าผู้ใช้ประสบปัญหาจากการค้นที่ชั้นหนังสือ คือ ผู้ใช้ไม่พบหนังสือเล่มที่ต้องการ และหนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องที่ที่ต้องการ ไม่มีอยู่ในห้องสมุด

การศึกษากาการใช้บัตรรายการของนักศึกษาในห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ส่วนใหญ่ศึกษาผู้ที่ใช้บัตรรายการและไม่ใช้บัตรรายการ ประเภทของบัตรรายการที่ใช้ ความสำเร็จ และความล้มเหลวในการใช้บัตรรายการ ซึ่งมีขั้นตอนต่อเนื่องถึงการค้นที่ชั้นหนังสือด้วย

การศึกษาผู้ที่ใช้บัตรรายการและไม่ใช้บัตรรายการ ประเภทของบัตรรายการที่ใช้ ได้แก่ การศึกษาของ นางเยาว์ ศรีพรหมสุข (2528) ที่ศึกษากาการใช้บัตรรายการของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ ใช้บัตรรายการประเภทบัตรเรื่อง นักศึกษาที่ไม่ใช้บัตรรายการเพราะทราบสถานที่เก็บสิ่งพิมพ์แล้ว และคิดว่าการค้นที่ชั้นหนังสือโดยตรงจะได้สิ่งพิมพ์ที่ต้องการง่ายกว่าการใช้บัตรรายการ ส่วน ศรีพันธุ์ พิพัฒน์พันธุ์ (2528) ศึกษาการใช้บัตรรายการในห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ค้นเรื่องโดยใช้บัตรเรื่อง ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาโท ใช้บัตรผู้แต่งและบัตรชื่อเรื่องในอัตราที่ไม่แตกต่างกับการใช้บัตรเรื่อง แต่งานวิจัยของ วิไล อัครคศิษา (2530) ที่ศึกษากาการใช้บัตรรายการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบข้อแตกต่าง คือ นักศึกษาที่ใช้บัตรรายการส่วนใหญ่ใช้บัตรชื่อเรื่อง รองลงมาคือ บัตรเรื่อง สาเหตุที่นักศึกษาที่ไม่ใช้บัตรรายการ เนื่องจากนักศึกษาใช้บัตรรายการไม่เป็น และคิดว่าการค้นที่บัตรรายการแล้วไปที่ชั้นหนังสือทำให้เสียเวลามาก นักศึกษาสามารถค้นหาหนังสือได้ด้วยตนเองเพราะจำได้ว่าหนังสือเก็บอยู่ที่ใด หรือใช้วิธีสอบถามเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวกรวดเร็วกว่า ปัญหาและอุปสรรคในการใช้บัตรรายการ คือ นักศึกษาไม่ทราบว่าบัตรรายการคืออะไร มีประโยชน์อย่างไรและมีวิธีใช้อย่างไร

การศึกษากาความสำเร็จและความล้มเหลวในการใช้บัตรรายการ มีผู้ศึกษา ได้แก่ พิมพ์ อินแบน (2528) ศึกษาความสำเร็จและความล้มเหลวในการค้นหาหนังสือของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักศึกษาประสบความสำเร็จในการค้นที่ตู้บัตรรายการมากกว่าการค้นที่ชั้นหนังสือ โดยสาเหตุของความล้มเหลวในการค้นหาหนังสือมาจากการดำเนินงานของห้องสมุด ต่อมา อชญา แสงกระจ่าง (2533) ศึกษาความสำเร็จและความล้มเหลวในการค้นหาหนังสือของผู้ใช้ในห้องสมุดกลาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ผู้ใช้บัตรชื่อเรื่องมากกว่าบัตรเรื่อง และผู้ใช้พบหนังสือจากการใช้บัตรรายการมากกว่าการค้นที่ชั้นหนังสือ สาเหตุของความล้มเหลวมาจากการดำเนินงานของห้องสมุด ได้แก่ ห้องสมุดไม่มีหนังสือที่ต้องการ หนังสือเรียงผิดที่ และยังไม่มีการเรียงหนังสือขึ้นชั้น หนังสือไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้ และหนังสือที่ต้องการมีผู้อื่นออกไปแล้ว

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับการค้นเรื่องโดยใช้บัตรรายการ และการค้นที่ชั้นหนังสือยังไม่มีผู้ศึกษาในด้านที่เฉพาะเจาะจง ในแง่ของการศึกษาถึงวิธีค้น พฤติกรรมการสืบค้นของผู้ใช้ที่มีผลต่อการค้นเรื่อง ทั้งการค้นที่ตู้บัตรรายการ และที่ชั้นหนังสือ จึงควรมีการวิจัยการใช้บัตรเรื่องในรายละเอียด เพื่อให้ได้แนวทางปรับปรุงเกี่ยวกับการทำรายการบัตรให้สอดคล้องกับการใช้ของผู้ใช้ และแนวทางในการปรับปรุง หรือแก้ไข การสอน การอบรมการใช้บัตรรายการ ก่อนที่จะนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในงานห้องสมุด

ดังนั้น การศึกษาพฤติกรรมการค้นเรื่องที่ใช้บัตรรายการและการค้นที่ชั้นหนังสือ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จะสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับห้องสมุดเพื่อนำมาปรับปรุงการค้นเรื่องโดยใช้บัตรเรื่องและการค้นที่ชั้นหนังสือให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ใช้ ในการแสวงหาสารนิเทศได้อย่างสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษา

1. พฤติกรรมการค้นเรื่องของนักศึกษาโดยใช้บัตรเรื่อง ในด้านลักษณะของคำที่ใช้ค้น ขั้นตอนการค้น เวลาที่ใช้ ปัญหาและอุปสรรค
2. พฤติกรรมการค้นเรื่องของนักศึกษาโดยค้นที่ชั้นหนังสือ ในด้านข้อมูลที่นำมาใช้ค้น ขั้นตอนการค้น เวลาที่ใช้ ปัญหาและอุปสรรค

สมมติฐาน

1. การคิดคำค้นเรื่องในครั้งแรกของนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นศัพท์อิสระมากกว่าศัพท์ควบคุมที่ห้องสมุดใช้เป็นหัวเรื่อง
2. นักศึกษาที่ใช้บัตรเรื่องส่วนใหญ่ค้นเรื่องเพิ่มเติมจากการค้นที่ชั้นหนังสือ
3. ชื่อเรื่องของหนังสือที่นักศึกษาเลือกส่วนใหญ่เป็นคำที่ตรงกับคำซึ่งใช้ค้นครั้งแรก
4. นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการคิดคำค้นซึ่งเป็นหัวเรื่องมาตรฐานตามห้องสมุดใช้
5. นักศึกษาไม่พบหนังสือที่ต้องการเนื่องจากขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่หนังสือของห้องสมุด

6. นักศึกษาประสบความสำเร็จในการค้นเรื่องโดยใช้บัตรเรื่องและการค้นที่ชั้นหนังสือในระดับปานกลาง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรต้น ได้แก่ คณะที่สังกัด ระดับการศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการค้น

ขอบเขต/ประชากร

การศึกษานี้เป็นการศึกษาจากการสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรม การใช้บัตรเรื่องและการค้นที่ชั้นหนังสือ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในระดับปริญญาบัณฑิต และ บัณฑิตศึกษา ที่เข้ามาใช้บัตรรายการของห้องสมุดคณะในสถาบันฯ จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ ห้องสมุดคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ และห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ทั้งนี้ไม่รวมถึงนักศึกษาที่เข้ามาใช้บัตรรายการของสำนักหอสมุดกลาง เนื่องจาก ทรัพยากรของสำนักหอสมุดกลางมีความหลากหลายของสาขาวิชา และไม่มุ่งเน้นสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ นอกจากนี้ทรัพยากรส่วนใหญ่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานที่มีความเหมาะสมเพียงผู้ใช้ในระดับปริญญาตรี ซึ่งอาจเป็นผลให้เกิดอคติต่อการค้นเรื่องที่มีเนื้อหาเฉพาะเจาะจงในสาขาวิชาเฉพาะของนักศึกษาระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก และไม่รวมนักศึกษาของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากมีนักศึกษาเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา ทำให้ขาดข้อมูลในการนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบของนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต นอกจากนี้ห้องสมุดไม่ได้จัดทำบัตรรายการให้นักศึกษาใช้ค้น

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 12,311 คน (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. สำนักงานอธิการบดี. กองแผนงาน, 2540 : 3) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างเฉพาะผู้ที่ต้องการค้นเรื่องที่ดูบัตรรายการ และการค้นที่ชั้นหนังสือจากห้องสมุดคณะ จำแนกตามคณะ 5 คณะ คณะละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน ทั้งนี้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างเป็นการกำหนดเพื่อให้เกิดความเหมาะสมต่อวิธี

การดำเนินงานวิจัยที่ใช้การสัมภาษณ์และสังเกตการณ์ และเพื่อให้สามารถใช้สถิติในการเปรียบเทียบได้เหมาะสม ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีคำนวณตามสูตร ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2534)

$$n = \frac{Z^2 P(1-P) N}{Z^2 P(1-P) + Nc^2}$$

- เมื่อ n คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
 P คือ สัดส่วนของประชากร (population proportion)
 Z คือ ระดับความเชื่อถือได้
 N คือ ขนาดของประชากร
 c คือ ระดับความคลาดเคลื่อน

โดยกำหนดค่า P = 0.5
 Z = 2 (มีระดับความเชื่อถือได้ 95 %)
 N = 12,266
 c = 8% (0.08)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{(2)^2 (0.5) (1-0.5) 12,266}{(2)^2 (0.5) (1-0.5) + 12,266 (0.08)^2}$$

$$n = \frac{4 \times 0.5 \times 0.5 \times 12,266}{4 \times 0.5 \times 0.5 + 12,266 \times 0.0064}$$

$$n = \frac{12,266}{78.50}$$

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง = 156.25 คน

ระยะเวลาการศึกษา ใช้เวลา 1 เดือนก่อนเปิดภาคการศึกษาค้นและ 1 เดือนแรกของการศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2540 เพื่อให้ได้ข้อมูลการค้นของนักศึกษาทั้งในระหว่างเปิดภาคเรียนและปลายภาคเรียน

วิธีวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานศึกษาวิจัยเชิงสังเกตการณ์

ขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นเรื่องโดยใช้บัตรรายการ และการค้นที่ชั้น

หนังสือ

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและการทดสอบ

2.1 สร้างแบบสัมภาษณ์และสังเกตการณ์ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สัมภาษณ์นักศึกษาก่อนการค้น ประกอบด้วยคำถาม

เกี่ยวกับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่

คณะที่สังกัด

ระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เรื่องที่ต้องการค้น

วัตถุประสงค์ในการค้น

ขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์และสังเกตการณ์นักศึกษาระหว่างการค้น

ประกอบด้วย การสัมภาษณ์และสังเกตการณ์การค้นโดยใช้บัตรเรื่องและการค้นที่ชั้นหนังสือ

ตอนที่ 1 คำที่ใช้ค้น ได้แก่

ลักษณะของคำที่ใช้ค้น

ข้อมูลที่นำมาใช้ค้น

ตอนที่ 2 ขั้นตอนการค้น ได้แก่

การใช้บัตรเรื่อง

เวลาที่ใช้ค้น

การค้นที่ชั้นหนังสือ

เวลาที่ใช้ค้น

ตอนที่ 3 ผลการค้น ได้แก่

จำนวนหนังสือที่พบ

ตอนที่ 3 ผลการค้น ได้แก่

จำนวนหนังสือที่พบ

จำนวนเล่มที่เลือก

ชื่อเรื่องของหนังสือที่เลือก

คำถามเกี่ยวกับ
ขั้นตอนที่ 3 สัมภาษณ์นักศึกษาหลังการค้น ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ปัญหาและอุปสรรคในการค้น

ตอนที่ 2 ความสำเร็จในการค้น

ข้อเสนอแนะ

2.2 ทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่สร้างขึ้น โดยนำไปทดสอบกับนักศึกษา
ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จำนวน 10 คน

2.3 ปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือที่สร้างขึ้น

2.4 เก็บและรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งวิธีดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. สอบถามนักศึกษาที่เข้ามาใช้ห้องสมุดถึงวัตถุประสงค์ของการ
เข้าใช้ห้องสมุด โดยเลือกเฉพาะผู้ที่ต้องการเข้าใช้เพื่อค้นหาหนังสือ

2. สอบถามนักศึกษาที่ต้องการค้นเรื่องและเลือกผู้ที่ต้องการค้น
โดยใช้บัตรเรื่อง และไปค้นที่ชั้นหนังสือ เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ขอสัมภาษณ์และสังเกตการค้น

เมื่อนักศึกษาอนุญาตให้สัมภาษณ์และสังเกตการค้นจึงเริ่มเก็บ
ข้อมูลโดยใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์และสังเกตการค้น

ขั้นตอนที่ 3 การใช้เครื่องมือบันทึกข้อมูล

1. สัมภาษณ์นักศึกษาก่อนการค้น โดยบันทึกข้อมูลลงในขั้นตอนที่ 1

2. ติดตามสัมภาษณ์และสังเกตการค้นโดยใช้บัตรเรื่อง และการค้นที่

ชั้นหนังสือ โดยบันทึกข้อมูลลงในขั้นตอนที่ 2 ของเครื่องมือ ทั้งนี้ การสังเกตการค้น โดยใช้บัตรเรื่องจะรวมถึงการใช้ข้อมูลจากบัตรนำไปหาตัวเล่มที่ชั้นหนังสือ การพบและเลือกหนังสือเล่มที่ต้องการ

3. สัมภาษณ์นักศึกษาหลังการค้นสิ้นสุดลงโดยบันทึกข้อมูลในขั้นตอนที่ 3 ของเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 4 รวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ประกอบกับข้อมูลจากการสังเกต

2.5 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติแจกแจงความถี่ ร้อยละ

2.6 รายงานผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางให้ห้องสมุดในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังสามารถนำมาปรับปรุงการจัดทำบัตรเรื่องให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการศึกษาและเตรียมข้อมูลสำหรับการค้นเรื่องในการทำรายการด้วยคอมพิวเตอร์ในระบบบูรณาการ
2. สามารถนำมาปรับปรุงการแนะนำการใช้ห้องสมุดให้แก่นักศึกษา ให้ทราบถึงการจัดหมวดหมู่หนังสือในห้องสมุดและสามารถค้นหาหนังสือได้ถูกต้องและสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย